

РЕШЕНИЕ № 504

гр. Перник, 17 юни 2014 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание проведено на дванадесети юни две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М., като разгледа докладваното от съдията **адм. дело №312** по описа за **2014 г.** на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на **В.И.Н.-домоуправител**, с адрес:***, срещу **точка 2007** от Приложение №2, на т.5, към протокол №1 от 11.02.2013 г. С обжалвания административен акт е отказано подпомагане на етажната собственост представлявана от жалбоподателя в качеството му на домоуправител, по реда на Закона за защита при бедствия и Правилника за организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП към МС/. Твърди се, че акта е незаконосъобразен, тъй като към него липсват мотиви, което пречатства адресатите му да защитят правата си, както и да разберат основанията на административния орган при постановяването на отказа. Искане се акта да бъде отменен, като бъде определено обезщетение според действителните вреди и оценката им изготвена от експерти.

Ответникът по жалбата – Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП към МС/, чрез процесуалните си представители, прави възражение за недопустимост на оспорването. Алтернативно поддържа становище за неоснователност на същото. При произнасянето си административния орган е спазил процедурата установена с ПОД на МКВП при МС. Спазен е и материалния закон, поради което се прави искане пред настоящия съд за отхвърляне на жалбата. Специалните закони не предвиждат възможност да се подпомагат етажните собственици за нанесените щети на общите части на сградите.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт на всички основания по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, считано от 18.04.2013 г., датата на уведомяването с писмо изх.№12/Д-4928-1 от 27.03.2013 г. и от лице, което е подало заявление за подпомагане пред компетентния орган и като участник в проведената административна процедура разполага с активна процесуална легитимация да оспори крайният акт издаден при приключването ѝ.

Съобразявайки изложеното съдът намира, че се дължи разглеждане на жалбата по същество: Във връзка със силното земетресение от 22.05.2012 г., на територията на гр.Перник и Пернишка област, Кметът на Община Перник е привел в действие плана за защита при бедствия по чл.65, ал.2, т.3 от ЗЗБ. Налице са били предпоставките по чл.26, ал.2 от ПОД на МКВП, засегнатите от бедствието лица да кандидатстват за подпомагане пред Междуведомствената комисия за подпомагане и възстановяване.

С молба вх.12/Д-4928 от 21.06.2012 г., подадена от В.И.Н.-домоуправител до Кмета на Община Перник, е поискана възстановителна помощ за общите части на сграда в режим на етажна собственост находяща се в ***

Със заповед №836/27.05.2012 г. на Кмета на Община Перник е назначена комисия, която да организира оценяването на вредите причинени от земетресението като определи експерти според изискванията на чл.27, ал.2 и ал.3 от ПОД на МКВП.

Оглед на общите части на жилищната сграда в режим на етажна собственост е извършен, като е съставен е протокол за действията на експертите и въз основа на него е прието, че сградата се нуждае от укрепване на панела и възстановителен ремонт. Описаните повреди са оценени на 4 672 лв. Според експертите има външни признаци за съмнения в устойчивостта на сградата.

Заявлението за подпомагане е изпратено до МВКП към МС от Кмета на Община Перник и е разгледано на нейно заседание на 11.02.2013 г. Формиран е отказ по отношение на етажната собственост представлявана от В.И.Н., за общите части на сградата находяща се в *** Това е и административния акт, който подлежи на контрол в настоящото производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия.

За да се произнесе по искането, с което е сезирана МВКП е приела, че е налице обявено бедствено положение на територията на Община Перник, че е в нейната компетентност да се произнесе по искането на етажните собственици, че то е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от Правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината.

С оглед обема на постъпилите заявления административния орган е изброил лицата, на които е отказано подпомагане в списък, който е неразделна част от Протокол №1/11.02.2013 г., приложение №2, към т.5. Името на жалбоподателя в производството и адреса на който се сградата в режим на етажна собственост е под №2007 в списъка. В конкретния случай, административният орган е разгледал искането на В.И.Н.-домоуправител и е постановил отказ. Акта е оформен в табличен вид като списък с посочване на лицето кандидатствало за подпомагане, адреса на етажната собственост за която се претендира възстановителна помощ и основанието поради което комисията е отказала. Като причина поради която не е отпусната възстановителна помощ е посочен –„ЗУЕС”.

Правнорелевантните факти, при проверка законосъобразността на административния акт, са тези, посочени от органа, като основание за издаването му. Съдебната инстанция по същество преценява законосъобразността на обжалвания административен акт на базата на съдържащите се в него фактически основания за издаването му (чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК), като проверява дали те действително са се осъществили и ако са се осъществили следват ли от тях по силата на правна норма разпоредените правни последици. С други думи, законосъобразността на административния акт се преценява въз основа на фактите, посочени в него, които съдът не може да допълва или заменя, още по малко да тълкува. В конкретния казус, отказът, описан по т.2007 от Приложение № 2 към т. 5 от протокол на МВКП от 11.02.2013 г. не отговаря на изискуемата от АПК структура и форма. Самата т. 5 от Протокол 1, в частта за етажната собственост, е лишена от мотиви. Съдът дори при съобразяване на тълкувателно решение 16/75 ОСГК ВС, не може да приеме, че приложените в административната преписка мотиви и доклад съставляват аргументите, обосноваващи постановяването на отказ за подпомагане. Не е ясно каква е относимостта на ЗУЕС, изцяло като нормативен акт към постановения отказ и ако това е мотивировката, тя трябва да е конкретизирана към определена негова разпоредба. Общите мотиви се приравняват на липса на мотиви, тъй като те не отразяват специфичността на конкретното искане, което е предмет на разглеждане. МВКП в своята дейност е обвързана изцяло от ЗЗБ и Правилникът за организацията и дейността на МВКП към МС, което беше заявено в хода на съдебното производство от представителите на ответника, но относимите нормативни актове изобщо не са приложени и съобразени при произнасянето по т.2007 от Приложение № 2 към т. 5 от протокол на МВКП от 11.02.2013 г.

След като органът е взел решение за приложимия нормативен акт, той трябва да се аргументира дали искането е основателно или неоснователно, допустимо или недопустимо,

спрямо приложимата норма и в тази връзка да изложи мотиви, като обсъди и доказателствата, с които е подкрепено искането.

Мотивирането на административните актове е изискване за тяхната законосъобразност и необходимо условие за осъществявания контрол от страна на съда върху дейността на административния орган по издаването на акта.

При отмяна на административния акт според правилото на чл.173 от АПК, съдът има правомощие да реши въпроса по същество или да върне преписката на административния орган за ново произнасяне. Естеството на акта не позволява решаване на спора по същество от съда. Отпускането на възстановителна помощ и нейният размер е изцяло в компетентността на административния орган - МКВП към МС, на когото с нормативен акт е предоставена компетентност да определи лицата на които следва да се отпусне помощ и в какъв размер е тя. Поради изложеното преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

Водим от горното, настоящият състав на **Административен съд – Перник**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказ за предоставяне финансиране по **т.2007** на приложение № 2 по т. 5 към Протокол № 1/11.П.2013 г., по отношение на етажните собственици на ***представявани от В.И.Н.-домоуправител.

ВРЪЩА преписката на МКВП при МС за ново произнасяне, съгласно мотивите на настоящото решение.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните пред ВАС.

СЪДИЯ:/п/